

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

S P R E N D I M A S LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2017 m. rugpjūčio 30 d.
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Romo Klišausko (pranešėjas), Ramutės Ruškytės ir Arūno Sutkevičiaus (kolegijos pirmininkas), teismo posėdyje rašytinio proceso apeliacine tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjo uždarnosios akcinės bendrovės „Lietuvos rytas“ apeliacinį skundą dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo 2017 m. gegužės 9 d. sprendimo administracinėje byloje pagal pareiškėjo uždarnosios akcinės bendrovės „Lietuvos rytas“ skundą atsakovui Visuomenės informavimo etikos asociacijai (trečiasis suinteresuotas asmuo – Simonas Vincentas Freakley (Simon Vincent Freakley)) dėl sprendimo panaikinimo.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė:

I.

Pareiškėjas uždaroj akcinė bendrovė (toliau – ir UAB) „Lietuvos rytas“ (toliau – ir pareiškėjas) kreipėsi į teismą su skundu, prašydamas panaikinti Visuomenės informavimo etikos asociacijos Visuomenės informavimo etikos komisijos (toliau – ir Komisija) 2016 m. lapkričio 9 d. sprendimą Nr. EKS-26/16 „Dėl pripažinimo padarius Lietuvos žurnalistų ir leidėjų etikos kodekso pažeidimus“.

Nurodė, kad ginčijamu sprendimu nepagrįstai konstatuota, kad dienraštyje „Lietuvos rytas“ 2013 m. gegužės 24 d. paskelbtoje žurnalisto Mariaus Jokūbaičio publikacijoje „Londono stebukladarį vejasi įtarimų banga“ buvo pažeistos Lietuvos žurnalistų ir leidėjų etikos kodekso (toliau – ir Kodeksas) 3 ir 5 straipsnio nuostatos. Ginčijamas Komisijos sprendimas priimtas vykdant Vilniaus apygardos administracinio teismo 2015 m. kovo 16 d. sprendimą, kuris įsiteisėjo 2016 m. liepos 29 d. ir kuriuo atsakovas buvo įpareigotas per du mėnesius nuo sprendimo įsiteisėjimo dienos iš naujo išnagrinėti Simono Vincento Freakley skundą. Vadinas, skundas turėjo būti išnagrinėtas vėliausiai iki 2016 m. rugsėjo 29 d. Ginčo publikacija paskelbta 2013 m. gegužės 24 d., o poveikio priemonės taikytos 2016 m. lapkričio 9 d., t. y. praėjus daugiau kaip dvejiems metams nuo galimo pažeidimo padarymo dienos.

Atsakovas Visuomenės informavimo etikos asociacija (toliau – ir atsakovas) atsiliepime į pareiškėjo skundą su juo nesutiko ir prašė atmesti kaip nepagrįstą.

Nurodė, kad Komisija rėmėsi Žurnalistų etikos inspektorius 2013 m. lapkričio 21 d. sprendime Nr. SPR-134 nustatytomis faktinės aplinkybėmis ir konstatavo, kad ginčo publikacijoje buvo paskleista netiksli ir neteisinga informacija apie tai, jog trečiasis suinteresuotas asmuo,

veikdamas kaip banko „Snoras“ administratorius, viršijo savo įgaliojimus, pažeidė Lietuvos banko nurodymus, atliko neteisėtus piniginių lėšų pervedimus. Be to, publikacijoje nebuvo pateikti jokie tarpusavyje nesusijusių asmenų situacijos vertinimai ir/ ar nuomonės. Nors Komisija rėmėsi Žurnalistų etikos inspektoriaus sprendime nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis, bet jų vertinimą atliko pati, surengė du žodinius posėdžius, kurių metu išklaušė šalių paaiškinimus. Komisija neturėjo teisės atsisakyti nagrinėti trečiojo suinteresuoto asmens skundo, motyvuodama tuo, kad nuo pažeidimo padarymo dienos praėjo daugiau nei dveji metai, kadangi vykdė teismo įpareigojimą.

Trečiasis suinteresuotas asmuo Simonas Vincentas Freakley atsiliepime į pareiškėjo skundą su juo nesutiko ir prašė atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime pažymėjo, kad pagrindo vadovautis Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išaiškinimu dėl senaties termino taikymo Žurnalistų etikos inspektoriui priimant sprendimą, byloje nėra, nes Komisija ir Žurnalistų etikos inspektorius yra tarpusavyje nesusiję ir skirtingas funkcijas atliekantys subjektai. Be to, ginčijamas Komisijos sprendimas priimtas vykdant teismo sprendime nustatytą įpareigojimą.

II.

Vilniaus apygardos administracinis teismas 2017 m. gegužės 9 d. sprendimu pareiškėjo skundą atmetė.

Įvertinęs aktualias Visuomenės informavimo įstatymo nuostatas, skirtingus Žurnalistų etikos inspektoriaus bei Komisijos tikslus, funkcijas bei kompetenciją, teismas konstatavo, kad pagrindo vadovautis Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2014 m. kovo 12 d. nutartyje pateiktu išaiškinimu dėl dviejų metų senaties termino poveikio priemonei skirti taikymo nėra, kadangi Komisija, kaip viešosios informacijos rengėjas, skleidėjas ir žurnalistus kontroliuojanti savitvarkos ir savikontrolės institucija, neįgyvendina valstybės valdžios, nevykdo valstybės valdžios subjektų priimtų teisės aktų, o tik užtikrina asociacijos narių savarankišką tvarkymąsi bei jų pačių pasitvirtinto Kodekso reikalavimų laikymosi kontrolę.

Teismo vertinimu, byloje ginčijamu sprendimu konstatuotas Kodekso 3 ir 5 straipsnių reikalavimų pažeidimas bei įpareigojimas paskelbti šį sprendimą laikraštyje „Lietuvos rytas“ neatitinka poveikio priemonės sampratos ir turinio, todėl konstatavo, kad Komisija jokios poveikio priemonės pareiškėjo atžvilgiu netaikė. Šias savo išvadas teismas grindė tuo, jog pagal Visuomenės informavimo įstatymą Komisija neturi kompetencijos taikyti poveikio priemonės informacijos rengėjams ir skleidėjams, o įpareigojimas paskelbti Komisijos sprendimą, kuriame konstatuotas Kodekso reikalavimų pažeidimas, imperatyviai įtvirtintas Visuomenės informavimo įstatymo 46¹ straipsnio 6 dalyje kaip savikontrolės ir savireguliacijos mechanizmas.

Teismas nustatė, kad Vilniaus apygardos administracinio teismo 2015 m. kovo 16 d. sprendimas įsiteisėjo 2016 m. liepos 29 d., todėl vykdant teismo nustatytą įpareigojimą trečiojo suinteresuoto asmens skundas turėjo būti išnagrinėtas iki 2016 m. rugsėjo 29 d. Ginčijamą sprendimą atsakovas priėmė 2016 m. lapkričio 9 d., t. y. praleidęs teismo nustatytą terminą. Teismas nesutiko su Komisijos pozicija, kad dviejų mėnesių terminas skundui išnagrinėti buvo nustatytas ne jai, o anksčiau šioje srityje veikusiai Lietuvos žurnalistų ir leidėjų etikos komisijai. Kita vertus, teismas taip pat nesutiko ir su pareiškėjo argumentais, kad tai yra pagrindas panaikinti ginčijamą Komisijos sprendimą, kadangi, teismo vertinimu, tai negalėjo turėti įtakos jo teisėtumui ir pagrįstumui. Priešingai, teismo įsitikinimu, Komisija ėmėsi visų įmanomų priemonių objektyviai ir nuodugniai išnagrinėti trečiojo suinteresuoto asmens skundą bei garantuoti tiek jo, tiek pareiškėjo teises.

Išanalizavęs duomenis, kuriais rėmėsi Komisija, priimdama sprendimą, teismas darė išvadą, kad ginčo publikacijoje pateikiama išimtinai S. V. Freakley veiklos atžvilgiu neigiamai nusiteikusių šaltinių nuomonės, taip pat nesutiko, kad Komisija neatliko savarankiško tyrimo, o rėmėsi išimtinai Žurnalistų etikos inspektoriaus sprendimu. Šiuo aspektu teismas pažymėjo, kad Žurnalistų etikos inspektoriaus sprendime nustatytos faktinės aplinkybės, kurių pareiškėjas neginčija, sudaro

pakankamą pagrindą konstatuoti, kad buvo pažeistos Kodekso 3 ir 5 straipsnių nuostatos. Atsižvelgęs į tai, kas išdėstyta, teismas konstatavo, kad pagrindo tenkinti pareiškėjo skundą, vadovaujantis jame išdėstytais argumentais nėra.

III.

Pareiškėjas UAB „Lietuvos rytas“ pateikė apeliacinį skundą, kuriuo prašo panaikinti Vilniaus apygardos administracinio teismo 2017 m. gegužės 9 d. sprendimą ir priimti naują sprendimą – pareiškėjo skundą tenkinti.

Pareiškėjas prašo prie bylos prijungti naują įrodymą – Komisijos 2016 m. spalio 6 d. elektroninį laišką bei pareiškėjo atstovės 2016 m. rugsėjo 9 d. elektroninį laišką Komisijai. Nurodo tokias pat teises ir faktines aplinkybes, kaip ir skunde pirmosios instancijos teismui. Akcentuoja, kad Komisija turėjo atsakyti nagrinėti skundą, suėjus teismo nustatytam terminui, nurodo, kad Komisija ėmėsi per vėlai svarstyti skundą, todėl pareiškėjas apeliacinės instancijos teismui pateikia papildomų įrodymų. Pareiškėjas atkreipia dėmesį į Komisijos darbo reglamentą, kuriame įtvirtinta Komisijos funkcija – konstatavus tam tikrą skaičių Kodekso pažeidimų, priskirti visuomenės informavimo priemonę priklausančia nesilaikančių profesinės etikos leidėjų kategorijai. Pagal Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 19 straipsnio 3 dalies 4 punktą, periodiniams leidiniams taikomas lengvatinis 9 proc. PVM tarifas. Tačiau lengvata netaikoma, profesinės etikos nesilaikantiems leidiniams, „kuriuos tokiais pripažino teisės aktų įgaliota institucija“. Ši įstatymo nuostata, pareiškėjo įsitikinimu, reiškia, kad, priskyrus visuomenės informavimo priemonę nesilaikančia profesinės etikos leidėjų kategorijai, PVM tarifas jai padidėja nuo 9 proc. iki 21 proc. Tai skauda finansinė sankcija, kurią įtvirtina būtent įstatymas. Taigi, yra pagrindas teigti, kad valstybės valdžia Komisijos pagalba faktiškai yra įgyvendinama. Pareiškėjas taip pat nurodo, kad Komisija pati turėjo tirti faktines aplinkybes ir rinkti naujus įrodymus.

Atsakovas Visuomenės informavimo etikos asociacija pateikė atsiliepimą į pareiškėjo apeliacinį skundą, kuriuo prašo pirmosios instancijos teismo sprendimą palikti nepakeistą, o apeliacinį skundą atmesti.

Nurodo tokias pat aplinkybes, kaip ir atsiliepime į pareiškėjo skundą, sutinka su pirmosios instancijos teismo išdėstytais motyvais.

Trečiasis suinteresuotas asmuo Simonas Vincentas Freakley atsiliepime į pareiškėjo apeliacinį skundą prašo pirmosios instancijos teismo sprendimą palikti nepakeistą, o apeliacinį skundą atmesti.

Nurodo tokias pat aplinkybes, kaip ir atsiliepime į pareiškėjo skundą, sutinka su pirmosios instancijos teismo išdėstytais motyvais. Akcentuoja, kad ginčijamas Komisijos sprendimas negali būti laikomas nulemiančiu PVM tarifo lengvatos panaikinimą pareiškėjo atžvilgiu. Taip pat prašo priteisti bylinėjimosi išlaidas.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a:

IV.

Nagrinėjamos bylos dalykas – Visuomenės informavimo etikos asociacijos Visuomenės informavimo etikos komisijos 2016 m. lapkričio 9 d. sprendimo Nr. EKS-26/16 „Dėl pripažinimo padarius Lietuvos žurnalistų ir leidėjų etikos kodekso pažeidimus“, kuriuo pareiškėjas UAB „Lietuvos rytas“ pripažintas pažeidusiu Lietuvos žurnalistų ir leidėjų etikos kodekso 3 ir 5 straipsnių reikalavimus bei įpareigotas priimtą sprendimą paskelbti dienraštyje „Lietuvos rytas“, teisėtumas ir pagrįstumas.

Šiuo konkrečiu atveju svarbios kelios faktinės bylos aplinkybės.

Trečiojo suinteresuoto asmens Simono Vincento Freakley atstovas 2013 m. rugpjūčio 12 d. Lietuvos žurnalistų ir leidėjų etikos komisijai pateikė skundą dėl 2013 m. gegužės 24 d. dienraštyje „Lietuvos rytas“ paskelbtos publikacijos „Londono stebukladarį vejasi įtarimų banga“ teiginių apie jį ir prašė įvertinti, ar žurnalistai ir viešosios informacijos rengėjai (skleidėjai) nepažeidė profesinės etikos normų, o nustačius profesinės etikos normų pažeidimų, juos konstatuoti ir pagal kompetenciją priimti kitus sprendimus.

Lietuvos žurnalistų ir leidėjų etikos komisija 2013 m. gruodžio 16 d. sprendimo (protokolo Nr. 20) dalimi pripažino, kad dienraščio „Lietuvos rytas“ ir interneto portalo lrytas.lt publikacijoje „Londono stebukladarį vejasi įtarimų banga“ buvo pažeisti Žurnalistų ir leidėjų etikos kodekso 3, 6, 37 ir 38 straipsniai.

Pareiškėjas padavė skundą Vilniaus apygardos administraciniam teismui, kuris 2015 m. kovo 16 d. sprendimu, priimtu administracinėje byloje Nr. I-3628-331/2015, skundą patenkino iš dalies – panaikino Lietuvos žurnalistų ir leidėjų etikos komisijos 2013 m. gruodžio 16 d. sprendimo (protokolo Nr. 20) dalį, kuria konstatuota, kad dienraščio „Lietuvos rytas“ ir interneto portalo lrytas.lt publikacijoje „Londono stebukladarį vejasi įtarimų banga“ buvo pažeisti Žurnalistų ir leidėjų etikos kodekso 3, 6, 37 ir 38 straipsniai ir įpareigojo Lietuvos žurnalistų ir leidėjų etikos komisiją per 2 mėnesius nuo sprendimo įsiteisėjimo dienos išnagrinėti Simono Vincento Freakley atstovo 2013 m. rugpjūčio 12 d. skundą dėl 2013 m. gegužės 24 d. dienraštyje „Lietuvos rytas“ paskelbtos publikacijos pavadinimu „Londono stebukladarį vejasi įtarimų banga“ skelbiamų teiginių iš naujo.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas 2016 m. liepos 29 d. nutartimi Vilniaus apygardos administracinio teismo 2015 m. kovo 16 d. sprendimą paliko nepakeistą ir patikslino, kad pirmosios instancijos teismo sprendimo rezoliucinėje dalyje nustatytą įpareigojimą iš naujo išnagrinėti trečiojo suinteresuoto asmens skundą turi įvykdyti Visuomenės informavimo etikos asociacijos Visuomenės informavimo etikos komisija.

Komisija trečiojo suinteresuoto asmens skundą išnagrinėjo ir priėmė šioje byloje ginčijamą 2016 m. lapkričio 9 d. sprendimą Nr. EKS-26/16, kuriame konstatavo, kad ginčo publikacijoje buvo pažeisti Kodekso 3 ir 5 straipsniai bei įpareigojo pareiškėją sprendimą paskelbti laikraštyje „Lietuvos rytas“.

Pareiškėjas su tokiu Komisijos sprendimu nesutinka, nurodydamas, kad Komisijos sprendimas priimtas praleidus dviejų metų terminą poveikio priemonei paskirti, be to, Komisija netinkamai įvykdė teismo įpareigojimą, nes neišnagrinėjo trečiojo suinteresuoto asmens skundo per teismo nustatytą dviejų mėnesių terminą, be to, pareiškėjo tvirtinimu, Komisija neištyrė visų faktinių aplinkybių.

Nagrinėjamu atveju, atsižvelgus į itin ilgą procesą sprendžiant dėl pareiškėjo galbūt padarytų Kodekso pažeidimų (publikacija paskelbta 2013 m. gegužės 24 d., Komisijos sprendimas priimtas 2016 m. lapkričio 9 d.), itin aktualus tampa klausimas dėl Komisijos kompetencijos skirti poveikio priemones viešosios informacijos rengėjams ir skleidėjams neribotą terminą.

Kaip matyti iš Lietuvos Respublikos visuomenės informavimo įstatymo 46¹ straipsnio, reglamentuojančio Visuomenės etikos komisijos veiklą, Komisija nagrinėja skundus dėl profesinės etikos pažeidimų, kuriuos padarė viešosios informacijos rengėjai ar skleidėjai informuodami visuomenę, priima sprendimus dėl Kodekso pažeidimų bei įpareigoja atsakingą viešosios informacijos leidėją ar skleidėją paskelbti tokį Komisijos sprendimą bei įgyvendinti paneigimo tvarką pagal Visuomenės informavimo įstatymo 44 straipsnį, t. y. taiko poveikio priemones.

Minėtame straipsnyje nėra sureguliuotas terminas, per kurį Komisija privalo priimti sprendimą dėl viešosios informacijos rengėjų ir skleidėjų veiklos, galbūt pažeidus Kodekso nuostatas (procedūrinis terminas), bei naikinamasis terminas skirti poveikio priemonę (įpareigoti atsakingą viešosios informacijos leidėją ar skleidėją paskelbti tokį Komisijos sprendimą bei įgyvendinti paneigimo tvarką pagal Visuomenės informavimo įstatymo 44 straipsnį).

Toks terminas nėra įtvirtintas ir Komisijos Darbo reglamente, patvirtintame Visuomenės informavimo etikos komisijos 2015 m. kovo 23 d. sprendimu (toliau – ir Darbo reglamentas). Darbo

reglamento 17 punkte nurodyta, kad į Komisiją dėl visuomenės informavimo etikos pažeidimų gali kreiptis fiziniai ir juridiniai asmenys ne vėliau kaip per 12 mėnesių nuo tos dienos, kurią pažeidimas buvo padarytas. Skundas turi būti išnagrinėtas ne vėliau kaip per 90 dienų nuo jo gavimo dienos. Skundo nagrinėjimo terminas gali būti pratęstas, jeigu jam išnagrinėti reikalinga papildoma medžiaga.

Taigi, kaip matyti iš šio teisinio reguliavimo, nėra nustatyto poveikio priemonės skyrimo naikinamojo (senaties) termino, kadangi skundo nagrinėjimas gali būti pratęstas, atsižvelgiant į konkrečias individualias aplinkybes, ir tai, teisėjų kolegijos vertinimu, laikytina teisės spraga.

Akcentuotina, kad Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išplėstinė teisėjų kolegija 2014 m. kovo 12 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. A⁶⁶²-996/2014 iš esmės sprendė analogišką klausimą dėl Žurnalistų etikos inspektoriaus teisės skirti išpėjimą bei įpareigoti paneigti informaciją, įstatyme esant nesureguliuotam naikinamajam poveikio priemonės skyrimo terminui (senaties terminui). Nagrinėjamos bylos kontekste svarbu, jog išplėstinė teisėjų kolegija pabrėžė, kad tiek išpėjimas, tiek įpareigojimas paneigti informaciją yra priskirtini prie kitų poveikio priemonių grupės (t. y. ne prie administracinių nuobaudų), todėl šias dvi poveikio priemones išplėstinė teisėjų kolegija vertino kaip lygiavertes. Byloje pažymėta, kad analizuojamas santykis, t. y. senaties termino skaičiavimas Žurnalistų etikos inspektoriui skiriant išpėjimą ar įpareigojimą paneigti informaciją, kaip poveikio priemones, nėra sureguliuotas Visuomenės informavimo įstatyme, nors toks poreikis egzistuoja. Išplėstinės teisėjų kolegijos vertinimu, šio teisinio instituto neįtvirtinus Visuomenės informavimo įstatyme, konstatuotina teisės spraga, kuri privalo būti užpildyta taikant įstatymo analogiją. Atsižvelgusi į tai bei vadovaudamasi Vertybinių popierių įstatyme, Draudimo įstatyme, Finansinių priemonių rinkų įstatyme, Mokėjimo įstaigų įstatyme, Elektroninių pinigų ir elektroninių pinigų įstaigų įstatyme, Bankų įstatyme, Kredito unijų įstatyme, Centrinės kredito unijos įstatyme, Kolektyvinio investavimo subjektų įstatyme nustatytais senaties terminais skiriant poveikio priemones, išplėstinė teisėjų kolegija konstatavo, kad už pažeidimus, nuo kurių padarymo dienos praėjo daugiau kaip 2 metai, poveikio priemonės negali būti taikomos.

Teisėjų kolegija, viena vertus, sutinka su atsakovo pozicija, kad Komisija, kaip savarankiškas Visuomenės informavimo etikos asociacijos sprendimus priimančias savitvarkos subjektas, nėra tapatus Žurnalistų etikos inspektoriui, turinčiam viešojo administravimo subjekto įgaliojimus.

Antra vertus, Komisijai suteikta kompetencija iš dalies atitinka Žurnalistų etikos inspektoriaus kompetenciją, t. y. ta apimti, kuria Komisija konstatuoja Kodekso pažeidimus, įpareigoja atsakingą viešosios informacijos leidėją ar skleidėją paskelbti tokį Komisijos sprendimą bei įgyvendinti paneigimo tvarką pagal Visuomenės informavimo įstatymo 44 straipsnį. Būtent šių įgaliojimų aspektu, t. y. dėl netinkamai paskelbtos informacijos pripažinimo bei paneigimo, nesant reglamentuoto poveikio priemonių skyrimo senaties termino, išplėstinė teisėjų kolegija minėtoje administracinėje byloje Nr. A⁶⁶²-996/2014 konstatavo teisės spragą ir taikė įstatymo analogiją.

Trečia, pritariant pareiškėjo argumentams, pažymėtina ir tai, kad Komisijos nustatyti Kodekso pažeidimai gali turėti ir netiesioginį poveikį ji įvykdžiusiems subjektams. Pagal Komisijos Darbo reglamento 47 punktą, jeigu per vienerius metus, pradedant skaičiuoti nuo pirmojo visuomenės informavimo priemonėje paskelbto kūrinio pripažinimo pažeidus Etikos kodekso nuostatas, ta pati visuomenės informavimo priemonė arba tas pats viešosios informacijos rengėjas pripažįstamas Komisijos pažeidusiu visuomenės informavimo etiką ne mažiau kaip 5 kartus, Komisija, remdamasi Etikos kodekso jai suteikta teise, svarsto klausimą dėl rengėjo ir (ar) skleidėjo priskyrimo profesinės etikos nesilaikančių viešosios informacijos rengėjų kategorijai. Pagal Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 4 punktą, profesinės etikos nesilaikantys leidiniai, kuriuos tokiais pripažino teisės aktų įgaliota institucija, netenka teisės į lengvatinį 9 proc. PVM tarifą. Taigi, kaip matyti iš šio teisinio reguliavimo, Komisijos sprendimai gali turėti ir netiesioginį poveikį pažeidimo subjektams, kylantį iš viešosios teisės reguliuojamų teisinių santykių, todėl senaties termino taikyti poveikio priemones nesureguliuojamas nagrinėjamu atveju negali būti pateisinamas argumentu, jog Komisijai nėra priskirta vykdyti viešojo administravimo įgaliojimų.

Apibendrinama išdėstyti argumentus bei vadovaudamasi Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išplėstinė teisėjų kolegijos 2014 m. kovo 12 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. A⁶⁶²-996/2014 suformuota praktika, teisėjų kolegija daro išvadą, jog šiuo atveju dėl 2013 m. gegužės 24 d. dienraštyje „Lietuvos rytas“ pareiškėjo išspausdintos publikacijos poveikio priemonės nebegali būti taikomos.

Atsižvelgus į tai, pareiškėjo apeliacinis skundas tenkinamas, pirmosios instancijos teismo sprendimas naikinamas ir priimamas naujas sprendimas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 144 straipsnio 1 dalies 2 punktu, teisėjų kolegija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjo uždarnosios akcinės bendrovės „Lietuvos rytas“ apeliacinį skundą tenkinti.

Vilniaus apygardos administracinio teismo 2017 m. gegužės 9 d. sprendimą panaikinti.

Pareiškėjo uždarnosios akcinės bendrovės „Lietuvos rytas“ skundą tenkinti ir panaikinti Visuomenės informavimo etikos asociacijos Visuomenės informavimo etikos komisijos 2016 m. lapkričio 9 d. sprendimą Nr. EKS-26/16 „Dėl pripažinimo padarius Lietuvos žurnalistų ir leidėjų etikos kodekso pažeidimus“.

Sprendimas neskundžiamas.

Teisėjai

Romanas Klišauskas

Ramutė Ruškytė

Arūnas Sutkevičius